

तत्पर्यायो यथा,—

“पाठाब्जडावली च प्राचीना पाचैलिका ।
एकहीला रसा प्रोक्ता पाठिका वरतिक्तिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

प्राचीनामलकं, स्त्री, (प्राचीनमामलकमिति निव-
कर्मधारयः ।) पानीयामलकम् । पानी आमला
इति भावा । तत्पर्यायः । वारिवदरम् २ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
२०८ । ४१ ।

“प्राचीनामलकेणैरिष्वोलेख सुपुष्पितैः ॥”
अस्य गुणः । दीपचयगरनाशित्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ (यथा च ।

“गरदीपहरं नीपं प्राचीनामलकनाम् ॥”

इति सुश्रुते स्त्रजस्थाने ४६ अध्यायः ॥

प्राचीनावीतं, स्त्री, (प्राचीनं प्रदक्षिणं आवीयते
स्मृति । आ + वी गत्यादौ + क्तः । यङ्ङा,
प्राचीनं आवीयतेति । “गवर्धतेति ।” क्तः ।)
आहादौ वामकरे बहिष्कृते वति दक्षिणस्थाना-
पितयश्चक्षुश्चम् । इत्यमरभरतौ । २ । ७ । ५० ॥
तथाहि कौर्मि उपविभागे १० अध्याये ।

“सर्वं बाहुं समुद्धृत्य दक्षिणे तु धृतं हिजाः ।

प्राचीनावीतमित्युक्तं पित्रे कर्मणि योजयेत् ॥”

प्राचीनावीती, [न] पुं, (प्राचीनावीतमस्य स्मृति ।
प्राचीनावीत + इङि ।) प्राचीनावीतविशिष्टः ।
यथा । सर्वं बाहुमुद्धृत्य शिरोऽवधाय दक्षिणे-
ऽंशे प्रतिष्ठापयति सर्वं कक्षमवलम्बं भवति
एवं प्राचीनावीती भवतीति । इति श्रीभिजः ॥
प्रतिष्ठापयति यज्ञोपवीतमिति शेषः । इत्या-
हिकतत्त्वम् ॥

प्राचीपतिः, पुं, (प्राच्याः पूर्वस्था दिशः पतिः ।)
इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्राचीरं, स्त्री, (प्राचीयते इति । प्र + आ +
चि न् चयने + “शुचिचिभिरा दीर्घश्च ।” उणा०
२ । २५ । इति क्रान् दीर्घश्च ।) प्रान्तोद्वतिः ।
इत्यमरः । २ । २ । ३ । पौचील इति भावा ॥
दुर्गाथं नगरादेः प्रान्तभागे वेङ्ककगुहकवेचादि-
मयी उत्तिर्वद्वतिका । इति भरतः । न्यस्यया-
मपि द्वौ प्राचीरमुपपारोदिति ख्यात्यादयः ॥
तत्पर्यायः । इति २ । इति भट्टः ॥ प्राची-
नम् ३ । इति मुकुटः ॥

“प्राचीरं प्रावरोऽपि ४ स्यात् प्रावृतिः ५ प्रान्ततो-
द्वतिः ६ ।

इष्टकान्तिकादौ च यद्व्याख्यादिवेष्टने ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥ ७ ॥

अथ प्राचीरनिर्णयः ।

“गजेरभेद्या मनुजेरजङ्गाः

प्राचीरखण्डा रुपतेर्भेवन्ति ॥

राजदण्डोन्नताः सर्वे प्राचीराः पृथिवीभुजः ।
विश्रुतस्ते तु पञ्चान्ये पान्थयोः पञ्च पञ्च च ॥
पञ्चाहं पञ्च च विज्ञेयाः प्राचीराः पृथिवीभुजः ।
मन्त्रप्राप्ते त्वावरको नाम प्राचीर उच्यते ॥
अक्षिप्राकारस्थानं द्वारं नाभिमुख्यस्थितम् ॥ ७ ॥

तत्र जयाख्यस्य दीर्घस्य वास्तुखण्डस्य निर्णयः ।
तद्व्यथा,—

“राजच्छन्नान्तरे पञ्च राजद्वारे महीपतेः ।
राजदण्डचये सार्धं जयद्वारे प्रतिष्ठिताः ॥
अद्वारे राजदण्डार्धे प्राचीराः पृथिवीपतेः ।
एवं व्यवस्थिते स्थाने मध्ये तद्वि तिष्ठति ॥
राजच्छन्नादयं सार्धमायामे जयवास्तुनि ।
परिणामे पञ्च राजदण्डास्तिष्ठन्ति मध्यतः ॥
राजपट्टाभिधानेन स्थानमेतन्निगद्यते ।
अस्मिन् यद्वं रुपः कृत्वा सुचिरं सुखमनुते ॥
अज्ञानादन्मतो राजा योऽन्यत्र यद्वमारमेत् ।
सोऽपि रानुन्दत्युमाप्नोति रोगं शोकं भयन्तथा ॥
यमदण्डोदयदण्डौ कोणाद्वतिरुपपन्नः ॥
ये चान्ये वास्तुदोषाः स्युः स्थाने दोषाश्च ये पुनः ॥
न सुश्रुते राजपट्टेः संपैर्गच्छे यथा ।
द्विगुणादिरतोऽपि स्यात् क्रमाद्भङ्गादिवास्तुवृत्तम् ॥
राजच्छन्नामितिऽप्येवं प्राचीरे गुणदोषकौ ॥”

इति शुक्लकल्पतरुः ॥

प्राचेतसः, पुं, (प्रचेतसोऽपत्यमिति । प्रचेतस् +
अच् ।) वाल्मीकिमुनिः । इति हेमचन्द्रः ।
३ । ४ । १० ॥ (यथा, रघुः । १५ । ६३ ।

“अथ प्राचेतसोपज्ञं रामायणमितिस्ततः ।
मैथिलेयौ कुशलवौ जगत्तुर्गुरुचोदितौ ॥”
प्रचेतसोऽपत्यमात्रम् । विष्णुः । यथा, हरिवंशे ।
२०३ । १४ ।

“प्रज्ञया तेजसा योगात्तस्मात् प्राचेतसः प्रभुः ।
विष्णुरेव महायोगी कर्मणामन्तरङ्गतः ॥”
इत्यः । यथा, महाभारते । १ । ७५ । ५ ।
“वीरिण्या सह सङ्गम्य हन्तः प्राचेतसो मुनिः ।
आत्मतुल्यानजनयत् सङ्घं संश्रितव्रतान् ॥”

प्राचेतसः, [स्] पुं, प्राचीनवर्होऽराजपुत्राः ।
सान्निध्यवद्भवचनान्तोऽयम् । यथा,—
“एवमुक्तास्तु ते पुत्रास्ततः प्राचेतसो दृश ।
प्रयोधिसखिभे मयास्तपस्तेपे सुदारुणम् ॥
पतञ्जिराजमाकृष्टं नीलतुपपदलक्ष्विम् ।
दृष्ट्वा प्राचेतसः सर्वे शिरोभिरवनी गताः ॥”
इति वल्किपुराणम् ॥

प्राच्यः, पुं, (प्राचि भवः । प्राच् + “लुप्रागपाशु-
दक्प्रतीचो यत् ॥” ४ । २ । १०१ । इति यत् ।)
शरावत्याः प्रागदक्षिणदेशः । इत्यमरः । २ ।
१ । ७ ॥ (पूर्वदिग्भवे, चि । यथा मार्कण्डेये ।
५७ । ४२—४४ ।

“—प्राच्यो देशान् निबोध मे ।
अध्वारका सुदकरा अन्तर्गिर्था बहिर्गिराः ॥
यथा प्रवङ्गा वङ्ग्या मानदा मानवर्तिकाः ।
आशोत्तराः प्रविजया भार्गवा ज्ञेयमङ्गकाः ॥
प्राग्व्योतिषाश्च मद्राश्च विदेहाश्चाङ्गलिप्रकाः ।
मङ्गा मगधगोमन्ताः प्राच्या जनपदाः स्मृताः ॥”
पूर्वदेशीये च, चि ॥ (यथा, महाभारते ।
८ । ४५ । २८ ।

“प्राच्या दासा दृक्का दानिजाताः
स्त्रीणा वाहीकाः वङ्गरा वै सराङ्गाः ॥”

प्राजकः, पुं, (प्राजयति प्रकर्षेण गमयति चोट-
कादीनिति । प्र + अच् + गिच् + क्तुल् ।)
सारथिः । यथा, मनुवचने । ८ । २६३ ।

“यज्ञापवसैते युयं वेगुय्यात् प्राजकस्य च ।
तत्र स्वामी भवेद्दण्डो हिंसायां द्विशतं दमम् ॥”
“यत्र सारथेरकौशल्यादयानमन्यथा गच्छति
तत्र हिंसायां अशिक्षितसारथिनियोगात्
स्वामी द्विशतं दण्डं दण्डः स्यादिति कुक्कु-
भट्टः ॥” इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

प्राजनं, स्त्री, (प्रवीयतेऽनेनेति । प्र + अच् +
क्युट् । “वा यौ ।” २ । ४ । ५७ । इति प्रचे
अभावः ।) तोदनम् । इत्यमरः । २ । ६ । १२ ॥
प्राचनीवाङ्गी इति भाषा ॥

प्राजापत्यं, स्त्री, (प्राजापतिर्वत्तत्वात्तेति । प्राजापति +
“द्विद्विद्याद्विद्वत्पुत्रपदात् स्यः ।” ४ । १ ।
८५ । इति स्यः ।) द्वादशाहसाध्वतविशेषः ।
तत्र दिवसत्रयं राजिमाम्भोजनम् २२ यासाः ।
दिवसत्रयं दिवाम्भोजनम् २६ यासाः ।
दिवसत्रयं अयाचितभोजनम् २४ यासाः ।
दिवसत्रयं उपवासः । यथा,—

“त्राहं सायं त्राहं प्रातश्चाहमदाद्याचि-
तम् ।

त्राहं परन्तु नाश्रीयात् प्राजापत्यं चरन् दिजः ॥”
याससंस्था पराशरेणोक्ता ।

“सायं द्वाविंशतिर्यासाः प्रातः वद्विंशतिस्तथा
अयाचिते चतुर्विंशः परश्चान्ध्रान् स्मृतम् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ ७ ॥

तत्तु अगम्यागमनादिप्रायश्चित्तम् । यथा,—
“अगम्यागमनं कृत्वा मद्यगोमांसभक्षणम् ।
शुद्धेचान्नायनाद्विप्रः प्राजापत्येन भूमिपः ।
वैश्यः श्रान्तपनाच्छूद्रः पश्चादोभिन्विश्रुयति ॥
प्रायश्चित्ते कृते दद्याद्गवां ब्राह्मणभोजनम् ॥”

इति मार्कण्डे २२६ अध्यायः ॥ ७ ॥

रोहिणीनक्षत्रम् । यथा,—
“ऐन्द्रे शुभः शशी चैव प्राजापत्ये रविक्षया ।
पूर्णिमा गुरुवारश्च महाप्रेत्ये प्रकीर्तिता ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

(प्राजापतेरपत्यमिति । स्यः । प्राजापतिपुत्रः ।
यथा, कुमारः । ६ । ३४ ।

“तस्मिन् संयमिनामाद्ये जाति परिखयोक्ते ।
जहुः परिखह्वरीडां प्राजापत्यास्तपस्विनः ॥”
प्राजापतेरिदमिति । प्राजापतिसम्बन्धि, चि ।
यथा, मार्कण्डेये । ४६ । ७७ ।

“प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रिया-
वताम् ।

स्थानमेतन्नं चक्षिणाणां संग्रामेन्यपलायिनाम् ॥”
प्राजापत्यः, पुं, (प्राजापतेरयमिति । प्राजापति +
स्यः । “प्राजापतेर्यज्ञ आसीत् प्रयागे ॥” इति
महाभारतीय- १ । ५५ । १ । वचनात् तथा-
त्वम् ।) प्रयागः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जैन-
राजभेदः । तत्पर्यायः । चिष्टः २ । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ५६ ॥ कायनामकविवाहः ।